

Pojď jen blíž

Helena Vondráčková

On denně jede stejnou linkou,
to všechno možná po záminkou,
a vždycky si mě prohlíží
a smutnej pohled má.
(to nesmíš bejt tak zlá)

A mně je to pak pořád hloupý,
tak dlouho dokud nenastoupí,
a když jde potom refýží,
tak smutná jsem zas já.

A šeptem říkám,
pojď jen blíž, nic ti nebrání.
To, že já srdce z kamene mám,
se může jenom zdát.
Pojď jen blíž, nač to čekání.
Ale já sotva najevo dám,
že dovedla bych vzplát.

A zejtřek bude stejnej celkem
a zase zpláču nad vejdělkem
a znovu budu nevlídnou
a nepřístupnou hrát.
(to nikdo nemá rád)

Tak čas si sladím hořkou trestí
a jen si šlapu po svým štěstí,
to všichni klidně přehlídnu,
že s pláčem chodím spát.

A šeptem říkám,
pojď jen blíž, nic ti nebrání.
To, že já srdce z kamene mám,
se může jenom zdát.
Pojď jen blíž, nač to čekání.
Ale já sotva najevo dám,
že dovedla bych vzplát.

Tak se neboj, pojď jen blíž,
tak se neboj, pojď jen blíž.
To, že já srdce z kamene mám,
se může jenom zdát.

Tak se neboj, pojď jen blíž,
tak se neboj, pojď jen blíž.
To, že já srdce z kamene mám,
se může jenom zdát.

Tak se neboj, pojď jen blíž,
tak se neboj, pojď jen blíž.
To, že já srdce z kamene mám,
se může jenom zdát.